

Konduktivna edukacija

Konduktivna edukacija prvenstveno je proces učenja, a ne terapijski pristup. Problemu kretanja pristupa se kao problemima učenja. Konduktivna edukacija temelji se na ideji da se djeca s motoričkim problemima razvijaju i uče na isti način kao i ostali njihovi vršnjaci, što naravno traži određenu razinu kognitivne sposobnosti za postizanje uspjeha. Djeca uče funkcioniranje integrirajući kognitivne, emocionalne, socijalne, senzomotoričke i komunikacijske vještine u smislenu cjelinu. Naglasak je na sudjelovanju i razvoju neovisnosti bez komplicirane opreme za facilitaciju motoričke kontrole i stabilnosti. Koriste se samo klupe, stolci s naslonom kao ljestve i jednostavne ortoze.

Konduktivna edukacija provodi se u grupi sa školskom djecom, no postoji mogućnost i rane intervencije u vidu grupa majka/dijete, a edukaciju treba započeti što je ranije moguće. Konduktor (terapeut) izučen je za facilitaciju svih vidova djetetova razvoja, nasuprot Bobathovu sustavu gdje se priznaju različita specijalizirana znanja terapeuta (neurorazvojni fizioterapeut, neurorazvojni radni terapeut, neurorazvojni logoped). Prednost pristupa je naglasak na djetetovoj inicijativi, sudjelovanju i vježbanju pri dnevnim aktivnosti na način koji im je moguć, za razliku od Bobathova pristupa, koji naglašava kvalitetu funkcije i njezinu važnost u daljnjem razvoju.

Desa Jakupčević-Grubić, dr. med., spec. fizikalne medicine i rehabilitacije

Iz zbornika radova: Cerebralna paraliza - izlječiva ili neizlječiva